ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Συνέχεια, ἴδε Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1886 σελ. 186).

30.

Θ Ε Ο Ι

ΕΔΟΞΕΝΑΘΗΝΑΙΩΝΤΟΙΣΤΕΤΑΓΜΕ. . . . <Ε. . . ΣΙΝΙΚΑΙΠΑΝΑΚΤΩΙΚ. .
ΦΥΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΥΠΑΙΘΡΟΙΣ . . . . ΔΗΔ . . ΑΙΝΕΤΟΣΔΙΑΤΕΛΕΙΕ.
ΝΟΥΣΩΝΤΩΙΔΗΜΩΙΚΑΙΕΙΣ . . Α ΣΑΥΤΟΝΛ. . ΤΟΥΡΓΙΑΣΚΕΧΕΙΡΟΤΟΝ.
ΚΕΝΚΑΛΩΣΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΕΞ. . ΕΝΚΑΙΠΡΟΣΤ. . ΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ΕΠΡΕΣΒΕΥΣΕΝ . ΜΟ ΙΩΣΔΕΚΑΙΠ. . ΣΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΦΙΛΙΠΠΟΝ
ΟΠΩΣΑΝΠΑΡΕΚΑΤΕΡΩΝΤΩΙ . ΗΜΩΙΗΤΕΦΙΛΙ. . ΑΙΗΕΙΡΗΝΗΔΙΑΤΗΡΗ
ΤΑΙΚΑΙΜΗΔΥΦΕΝΟΣΠΕΡΙΣ . ΩΜΕΝΗΗΠΟΛΙΣ. ΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΕΙΣ
ΤΗΝΕΞΑΡΧΗΣΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝΟΥΤΕΚΑΚΟΠΑ. . ΑΝΟΥΔΕΜΙΑΝΟΥΤΕΚ. .
ΔΥΝΟΝΥΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝΟΣΑΔΔΑΚΑΙΛΟΓΩΙΚ. ΙΕΡΓΩΙΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝ
ΤΑΠΡΑ. ΤΩΝΤΕΙΠΑΤΡΙΔΙΑΝΘΩΝΑΥΤΟΝΟΔΗ. ΟΣΕΠΕΙΝΕΣΕΝΤΕΠΛΕΟ
ΝΑΚΙΣΚΑΙΕΣΤΕΦΑΝΩΣΕΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΙΧΑΡΙΝΑΞΙΑΝΑΠΟΔΙΔΟΥΣ
. . Ν. . ΕΡΓΕΣΙΩΝΤΩΝΕΙΣΕΑΥΤΟΝΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣΔΕΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΞΠΙΤΗ. ΧΩΡΑΝΤΗΝΕΠΕ. . ΥΣΙΝΟΣΤΟΜΕΝ . . . . ΑΙΡΕΦΩΝΤΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΚΑΛΩΣΚΑΙ . . . ΩΣΑΥΤΟΥΕΙ . . . . . . ΤΗΝ . . . . ΙΣΤΕ
ΝΟΜΟΙΣ. . ΛΟΥΘΩΣ . . . . ΟΙΣΨΗΦΙΣΜ . . . . . . ΠΑ ΣΑΝΠΡΟΝΟΙΑΝΠ. .
ΟΥΜΕΝΟΣ. . . ΕΠΙΜ . . . ΙΑΝΤΟΥ Ο ΥΑ ΔΙΚΗΜΑΜΗΤΕ
ΤΕΙΧΩΡΑΙΜ . . . ΤΟΙΣΦΡΟΥΡΙΟΙΣΓΕ. . . . . . ΩΣ ΑΥΤΩΣΔΕΚΑΙΠΑ
ΛΙΝΧΕΙΡΟ. . . . ΘΕΙΣ. ΟΔΕΥΤΕΡΟΝΕΠΙΤ Τ. ΝΧΩΡΑΝΕΠΙΔΙΟ
ΚΛΕΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟΣΔΙΕΤΕΛΕΣΕΝΥΠΕΡΤΙΘ. . . ΝΟ ΣΕΑΥΤΟ . . . . . .
ΠΡΟΣΤΗΝΦΥΛΑΚΗΝΕΠΙΜ. ΛΕΙΑΙΚΑΙΤΗΙΠ. . . . Ο ΥΣΥΦΕΑΥ . . . . .
ΤΑΓΝΕΝΟΥΣ. . . ΟΤΙΜΙΑΙΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΙΣ. . . Α ΙΤΟΤΡΙΤΟΝΣΤΡΑ
ΤΗΓΟΣΕΠΙΤ. . ΧΩΡΑΝΤΗ. . Π. ΛΕΥΣΙΝΟΣ. . . ΑΙ ΣΧΡΩΝΟΣΑΡΧΟΝ
ΤΟΣΤΗΣΤΕ. . ΛΑΚΗΣΕΦΡΟ. ΤΙΣΕΝΤΗΣΧΩΡ. ΣΚ . ΙΤΩΝΦΡΟΥΡΙΩ.
ΚΑΘΑΠΕΡ . . . . ΝΤΟΙΣΕΝΠΡ. . ΘΕΧ. ΟΝΟΙΣΓΙΝΟΜΕΝΗΣΔΕΚΑΙ
ΤΗΣΠΑΝΗ . . . . ΩΣΤΩΝΕΛΕΥ<. ΝΙΩ. ΤΩΜΜΕΓΑΛΩΜΕΝΤΟΙΣΕΤΕ
ΣΙΝΘΙΣ ΕΣΤΡΑΤΗΓΗΚΕΝΕΘΥΣΕΝΤΑΙΣΘΕΑΙΣΜΕΤΑΤΩΝΕΞΕ
ΛΕΥΣΙΝΟΣΠΕΡΙΤΗΣΤΟΥΔΗΜΟΥΣΩΤΗΡΙΑΣΕΠΕΜΕΛΗΘΗΔΕΚΑΙ
ΤΗΣΤΩΝΜΥΣΤΗΡΙΩΝ . . . ΕΤΗΣΚΑΘΕΚΑΣΤΗΝΤΗΝΣΤΡΑΤΗΓΙΑΝΟΠΩΣ
ΜΕΤΑΠΑΣΗΣΑΣΦΑΛΕ . . . ΣΥΝΤΕ. ΕΣΘΕΙΔΙΕΤΕΛΕΣΕΝΔΕΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΟΥΣΥΦΕΑΥΤΟΝ . . . . ΓΜΕΝΟΥΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΙΣΟΝΑΥΤΟΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΩΝΕΝΠΑ . . . . . ΙΚΑΙΑΔΩΡΟΔΟΚΗ. ΟΝΕΠΕΜΕ
ΛΗΘΗΔΕΚΑΙΤΗΣΤΩΝΟ . . . . . ΙΔΙΑΔΟΣΕΩΣΣΙΤΟΝΤΕΠΑΡΑΤΙ
ΘΕΜΕΝΟΣΕΞΕΤΟΙΜΟΥΟ ΩΣΙΝΩΣΛΥΣΙΤΕΛΕΣΤΑΤ . Ν
ΚΑΙΕΝΠΑΣΙΤΟΙΣΕΤΕΣΙΙ. . ΤΟΙΣΠΡΟΔΙΔΟΥΣΑΡΓΥΡΙΟΝΕΙΣ
ΕΣΘΗΤΑΑΕΙΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟ. . ΩΝΥΦΑΥΤΟΝΤΕΤΑΓΜΕΝΩΝΤΗΣ
ΕΥΣΧΗΜΟΣΥΝΗΣΚΑΙΕΙΣΤΑΥ. ΑΟΥΚΟΛΙΓΑΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΑΝΑ
ΛΙΣΚΩΝΚΑΙΚΟΙΝΕΙΠΑΣΙΝ. . ΧΡΗΣΤΩΝΚΑΙΙΔΙΑΙΕΚΑΣΤΟΥ
ΦΡΟΝΤΙΙΩΝΟΠΩΣΑΝΟΥΝΚΑΙΑ. ΗΝΑΙΩΝΟΙΤΕΤΑΓΜΕΝΟΙΕΝ
ΤΟΙΣΦΡΟΥΡΙΟΙΣΦΑΙΝΩΝΤΑΙΤΙΜΩΝΤΕΣΤΟΥΣΕΙΣΤΟΝΔΗ
ΜΟΝΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝΤΑΣΚΑΙΕΙΣΕΑΥΤΟΥΣΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝΟΥΣ

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:04:41 EEST - 167.114.118.212

ΑΓΑΘΕΙΤΥΧΕΙ ΔΕΔΟΧ.ΑΙΤΟΙΣΤΕΤ.ΓΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝ
ΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΚΑΙΠΑ.ΑΚΤΩΙΚ.... .ΛΕΙΚΑΙΤΟΙΣΥΠΑΙΘΡΟΙΣ
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙΔΗΜΑΙΝΕΤΟΝΕΡΜ.....ΥΣΑΘΜΟΝΕΑΚΑΙΣΤΕΦΑ
ΝΩΣΑΙΑΥΤΟΝΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩ...ΑΤΟΝΝΟΜΟΝΚΑΙΕΙΚΟ
ΝΙΧΑΛΚΕΙΚΑΙΣΤΗΣΑΙΑΥΤΗΝΕΝ...ΑΥΛΕΙΤΟΥΙΕΡΟΥΑΝΑ
ΓΟΡΕΥΣΑΙΔΕΤΟΝΣΤΕΦΑΝΟΝΤΟΥΤ.ΝΑΛΩΙΩΝΤΩΙΠΑΤΡΙΩ.
ΑΓΩΝΙΤΗΣΔΕΠΟΙΗΣΕΩΣΤΗΣΕΙΚΟ.ΟΣΚΑΙΤΗΣΑΝΑΓΟΡΕΥΣ.
ΩΣΕΠΙΜΕΛΗΘΗΝΑΙΤΟΝΓΡΑΜΜΑΤΕ.ΚΑΙΤΟΝΤΑΜΙΑΝΚΑΙΤΟΥΣ
ΕΙΡΗΜΕΝΟΥΣ
ΟΙΔΕ ΙΡΕΘΗ ΣΑΝΕΠΙ ΗΝΑ[1] ΝΑ[1] ΘΕΣ..
Τ Η Σ Ε Ι Κ Ο Ν Ο Σ
ΙΤΟΦΩΝΙΦΙΣΤΙΑΔΗΣ= ΝΟΦΩΝ ΒΕΡΕΝΙΚ
ΗΣΠΑΙΑΝΕΥ ΝΔΡΟΣ ΤΥΡΜΕ

Θεοί.

Ἔδοξεν Ἀθηναίων τοῖς ταταγμέ[νοις] Ἐ[λευ]σῖνι καὶ Πανάκτωι κ[αὶ] Φυλῆι καὶ τοῖς ὑπαίθροις. [Ἐπει]δὴ Δ[ημ]αίνετος διατελεῖ ε[ὔ]νους ὢν τῶι Δήμωι καὶ εἰς [ὅσ]ας αὐτὸν λ[ει]τουργίας κεχειροτόν[η]κεν καλῶς καὶ ἐνδόξως ἐξ . . εν καὶ πρός τ[ε τ]ὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν πλεονάκις ἐπρέσβευσεν [ὁ]μοίως δὲ καὶ π[ρὸ]ς τὸν βασιλέα Φίλιππον, ὅπως ἂν παρ᾿ἑκατέρων τῶι [Δ]ήμωι ἥ τε φιλί[α κ]αὶ ἡ εἰρήνη διατηρῆται καὶ μηδ᾿ ὑφ᾿ ἑνὸς περισ[π]ωμένη ἡ πόλις [ἀ]ποκατασταθεῖ εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς εὐδαιμονίαν, οὔτε κακοπα[θί]αν οὐδεμίαν, οὔτε κί[ν]δυνον ὑποστελλόμενος, *ἀλλὰ*[2] καὶ λόγωι κ[α]ὶ ἔργωι τὰ συμφέροντα πράττων τεῖ πατρίδι, ἀνθ᾿ ὧν αὐτὸν ὁ Δῆ[μ]ος ἐπείνεσέν τε πλεονάκις καὶ ἐστεφάνωσεν χρυσῶι στεφάνωι χάριν ἀξίαν ἀποδιδοὺς [τῶ]ν [εὐ]εργεσιῶν τῶν εἰς ἑαυτόν· χειροτονηθεὶς δὲ στρατηγὸς ἐπὶ τὴ[ν] χώραν τὴν ἐπ᾿ Ἐ[λε]υσῖνος τὸ μὲν [πρῶτον ἐπὶ Χ]αιρεφῶντος ἄρχοντος καλῶς καὶ [ἀξί]ως αὐτοῦ ἐζ . . . . . . τὴν . . . . . . [το]ῖς τε νόμοις [ἀκο]λούθως [καὶ τ]οῖς ψηφίσμ[ασι καὶ;] πᾶσαν πρόνοιαν π[οι]ούμενος [καὶ] ἐπιμ[έλε]ιαν τοῦ [μη]θ[ὲν μηδαμο]ῦ ἀδίκημα, μήτε τεῖ χώραι, μ[ήτε] τοῖς φρουρίοις γε[νέσθαι;]· ὡσαύτως δὲ καὶ πάλιν χειρο[τονη]θεὶς [τ]ὸ δεύτερον ἐπὶ τ[ὴν αὐ]τὴν χώραν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος διετέλεσεν ὑπερτιθ[έμε]νος ἑαυτὸ[ν ἐν τεῖ πρὸς τὴν φυλακὴν ἐπιμ[ε]λείαι καὶ τεῖ π[ρὸς τ]οὺς ὑφ᾿ ἑαυ[τὸν τεταγμένους[3] [φιλ]οτιμίαι· χειροτονηθεὶς [δὲ κ]αὶ τὸ τρίτον στρατηγὸς ἐπὶ τ[ὴν] χώραν τὴ[ν ἐ]π᾿ [Ἐ]λευσῖνος [ἐπὶ] Αἰσχρωνος ἄρχοντος τῆς τε [φυ]λακῆς ἐφρό[ν]τισεν τῆς χώρ[α]ς κ[α]ὶ τῶν φρουρίω[ν], καθ᾿ἅπερ [καὶ ἐ]ν τοῖς ἔνπρ[οσ]θε χ[ρ]όνοις, γινομένης δὲ καὶ τῆς πανη[γύρε]ως τῶν Ἐλευ[σι]νίω[ν] τῶμ μεγάλων ἐν τοῖς ἔτεσιν, *οἷς*[4] ἐστρατήγηκεν, ἔθυσεν ταῖς θεαῖς[5] μετὰ τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος περὶ τῆς τοῦ Δήμου σωτηρίας, ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς τῶν μυστηρίων [τελ]ετῆς καθ᾿ἑκάστην τὴν στρατηγίαν, ὅπως

[1] Ἐδῶ ἀληθῶς ἔχει τὸ Α [τὴν μεσαίαν του γραμμὴν μᾶλλον καμπύλην ἢ εὐθεῖαν. Εἶναι δὲ τὰ γράμματα τῶν τεσσάρων τελευταίων στίχων (50-54) διπλάσια περίπου κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἄλλων καὶ ἀμελέστερον κεχαραγμένα.

[2] Ὁ λίθος ἔχει ΑΔΔΑ ἐξ ἀβλεψίας βεβαίως τοῦ χαράκτου.

[3] Ἐν τῷ λίθῳ φέρεται τεταγΝένους.

[4] Ἐν τῷ λίθῳ ὑπάρχει ΘΙΣ.

[5] *Ταῖς θεαῖς* καὶ ὄχι *τοῖν θεαῖν* ἢ *τοῖν θεοῖν*· ἀγνοῶ ἂν ἐσημειώθη ἤδη ἀπὸ τίνων ἄρχεται χρόνων ἐν τοῖς λίθοις ἡ ἀντικατάστασις τοῦ *δυικοῦ* διὰ τοῦ *πληθυντικοῦ*.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:04:41 EEST - 167.114.118.212

μετὰ πάσης ἀσφαλε[ίας] συντε[λ]εσθεῖ, διετέλεσεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν [τετα]γμένους τῶν πολιτῶν ἴσον αὐτὸν παρασκευάζων ἐν πα . . . . . ι καὶ ἀδωροδόκη[τ]ον, ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῆς τῶν ὀ[ψωνίων] διαδόσεως, σῖτόν τε παρατιθέμενος ἐξ ἑτοίμου Ο . . . . . ωσιν ὡς λυσιτελεστάτ[η]ν, καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔτεσιν [τού]τοις προδιδοὺς ἀργύριον εἰς ἐσθῆτα, ἀεὶ προνοούμενο[ς τ]ῶν ὑφ' αὐτὸν τεταγμένων τῆς εὐσχημοσύνης, καὶ εἰς ταῦ[τ]α οὐκ ὀλίγα ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλίσκων καὶ κοινεῖ πᾶσιν [εὐ]χρηστῶν καὶ ἰδίαι ἑκάστου φροντίζων. Ὅπως ἂν οὖν καὶ Ἀ[θ]ηναίων οἱ τεταγμένοι ἐν τοῖς φρουρίοις φαίνωνται τιμῶντες τοὺς εἰς τὸν Δῆμον φιλοδοξοῦντας καὶ εἰς ἑαυτοὺς φιλοτιμουμένους, ἀγαθεῖ τύχει, δεδόχ[θ]αι τοῖς τετ[α]γμένοις τῶν πολιτῶν ἐν Ἐλευσῖνι καὶ Πα[ν]άκτωι κ[αὶ Φυ]λεῖ καὶ τοῖς ὑπαίθροις ἐπαινέσαι Δημαίνετον Ἑρμ[ογένο;]υς Ἀθμονέα καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνω[ι κατ]ὰ τὸν νόμον καὶ εἰκόνι χαλκεῖ καὶ στῆσαι αὐτὴν ἐν [τεῖ] αὐλεῖ τοῦ ἱεροῦ, ἀναγορεῦσαι δὲ τὸν στέφανον τοῦτ[ο]ν Ἁλώιων τῶι πατρίω[ι ἀγῶνι· τῆς δὲ ποιήσεως τῆς εἰκό[ν]ος καὶ τῆς ἀναγορεύσ[εως ἐπιμεληθῆναι τὸν Γραμματέ[α] καὶ τὸν Ταμίαν καὶ τοὺς εἰρημένους.

Οἵδε (ἐ)[1] ιρέθησαν ἐπὶ [τ]ὴν ἀνάθεσ[ιν

τῆς εἰκόνος

. . . . . ιτοφῶν Ἰφιστιάδης [Ξε]νοφῶν Βερενικ[ίδης

. . . . ης Παιαν(ι)[2] εὺς [Ἀλέξα;]νδρος Τυρμε[ίδης.

Δεκατέσσαρα τεμάχια εὑρεθέντα ἐντετειχισμένα εἰς ἀσβεστόκτιστον τοῖχον (τουρκικόν;) παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ Περιβόλου τὴν μεταξὺ τῶν δύο στρογγύλων Πύργων Α καὶ Α'[3] ἀπαρτίζουσι, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον προσαρμόζοντα, τὸν λίθον, ἐφ' οὗ φέρεται κεχαραγμένον τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, ὅπερ μεταγράψας καὶ εἰς τὴν κοινὴν γραφὴν ἐτήρησα τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ χαράκτου. Ὁ λίθος (ὑπογλαυκίζων πεντελικὸς) ἀπολήγει εἰς ἀετωμάτιον καὶ ἀποκεκρουσμένος ὢν πρὸς τὰ κάτω ἔχει πάχος[4] μὲν 0,11, πλάτος δὲ 0,45-0,46 καὶ ὕψος, ἤτοι μῆκος (τὸ μέγιστον νῦν σωζόμενον) 0,84· ἀλλὰ τὸ ὕψος τῆς ἐνεπιγράφου ἐπιφανείας τῆς στήλης (0,57 τὸ ὅλον) περιεσώθη ἡμῖν, ὡς νομίζω, ὁλόκληρον, διότι κάτωθι τῶν δύο τελευταίων ἀναγραφομένων ὀνομάτων σώζεται τοῦ λίθου δεξιὰ μὲν 0,07 τόπος ἄγραφος, ἀριστερὰ δὲ 0,03, ὥστε ἄλλα ὀνόματα (καὶ τούτων οἱ στίχοι δὲν ἀπέχουσιν ἀλλήλων πλεῖον τοῦ 0,01) πλὴν τῶν τεσσάρων ἐκείνων δὲν ὑπῆρχον ἀναγεγραμμένα. Ὅτι ὅμως καὶ κατὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν στήλην τεμαχίων ὑπάρχουσι χάσματα οἴκοθεν ἐννοεῖται. Ἄλλως τὰ γράμματα εἶναι εὐανάγνωστα, καίπερ πολλαχοῦ ὑπὸ *ἀσβεστοαμμοκονίας* ἐπικεχρισμένα, τὸ δὲ σχῆμα αὐτῶν ἁπλοῦν μὲν ἔτι, ἀλλ' ὄχι καὶ ὁμαλὸν καὶ κομψόν[1], μαρτυροῦν ἤδη καὶ τοῦτο παρακμῆς χρόνους, καὶ ἐν γένει ἡ γραφὴ δὲν εἶναι ἐπιμελὴς καὶ ἐντεῦθεν καὶ τὰ γράμματα μέχρι τινὸς μόνον πρὸς τἀριστερὰ καὶ ὄχι εἰς ὅλους τοὺς στίχους *στοιχηδὸν* κεχαραγ-

[1] Ἐλησμόνησε νὰ γράψῃ ὁ χαράκτης τὸ Ε.

[2] Ἐδῶ ἐλησμόνησε τὸ Ι.

[3] Παράβ. τὸ διάγραμμα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας τοῦ 1884.

[4] Κατὰ τὸ ἀετωμάτιον τὸ πάχος τῆς στήλης, ὡς εἰκός, εἶνε ὀλίγον τι μεῖζον, ἤτοι 0,14 περίπου.

[1] Παραθέτομεν ἐνταῦθα διὰ ζιγκογραφήματος τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων κατὰ χάρτινον ἀποτύπωμα τοῦ λίθου. Λιθογραφικὸν πίνακα πανομοιότυπον τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς ἦτο δύσκολον νὰ ἐκπονήσωμεν.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:04:41 EEST - 167.114.118.212

μένα. Ὅτι δὲ καὶ εἰς ἁμαρτήματά τινα ὑπέπεσεν ὁ χαράκτης ἐδήλωσα ἤδη ἐν τῇ μεταγραφῇ, ἐν δὲ τῇ τμήσει τῶν λέξεων εἰς συλλαβὰς φαίνεται ἀκολουθῶν τοὺς καὶ νῦν ἰσχύοντας κανόνας τῆς γραμματικῆς καὶ ἐντεῦθεν ἔν τισι στίχοις πλειότερος ἀπομένει πρὸς τὰ δεξιὰ ἄγραφος τόπος.

Περὶ τῶν καθ᾽ ἕκαστον τοῦ ψηφίσματος δὲν ἔχω πολλὰ νὰ παρατηρήσω.

Στίχ. 4. *Ἐξ . . εν*· διέκρινα ἀκόμη καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος τῆς λέξεως (πλείονα τῶν δύο γραμμάτων δὲν ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ τὸ χάσμα) τὰ λείψανα ὡσεὶ ἑνὸς Κ ἢ ἑνὸς Χ ἴχνη· ὁποία τις ἦν λοιπὸν ἡ ὅλη λέξις ἡ ἐνταῦθα ἁρμόζουσα; ἆρά γε *ἐξῆκεν* = καλῶς καὶ ἐνδόξως ἐξῆλθεν (ὡσεὶ ἐκ δοκιμασιῶν καὶ ἀγώνων δυσχερῶν) πασῶν τῶν λειτουργιῶν, ὅσαι τῷ εἶχον ἀνατεθῇ; Ἂν τὸ τέταρτον γράμμα ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῇ ὡς Γ, τότε ἀνάρμοστος δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἡ συμπλήρωσις *ἐξῆγεν*.

Στίχ. 13. *Ἐπὶ τὴν χώραν τὴν ἐπ᾽ Ἐλευσῖνος*. Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1884, σελ. 144 καὶ τὰς ἐκεῖ παραπομπάς.

Στίχ. 14. *ἐξ . . . . . . τὴν . . . . . .*· βεβαιῶ τὴν ἀνάγνωσιν· τίς ὑποκρύπτεται λέξις ἀδυνατῶ νὰ μαντεύσω, ἂν δὲν ἐνυπολανθάνῃ τοῦ χαράκτου ἀβλεψία τις· μετὰ τὸ *τὴν* πιθανῶς νὰ ὑπῆρχε γεγραμμένη ἡ λέξις *ἀρχήν*, ἂν καὶ τὸ χάσμα εἶναι μᾶλλον δι᾽ἓξ γράμματα. Ἂν ἀντὶ τοῦ Ι ὑπῆρχε Ξ, ἴσως ἡ συμπλήρωσις *ἐξήγαγεν τὴν ἀρχὴν* θὰ ἦτο ἡ ἁρμόζουσα.

Στίχ. 15. *Τοῖς τε νόμοις ἀκολούθως* κτλ.· ἡ φράσις ἀπαντᾷ συχνὰ καὶ καθ᾽ἑαυτὴν εἰς τὰ προηγούμενα ἀναφερομένη καὶ μετὰ τῆς μετοχῆς *πράττων*[1].

Στίχ. 16. *[μη]θ[ὲν μηδαμο]ῦ* καὶ κατωτέρω στίχ. 18 *ἐπὶ τ[ὴν αὐ]τὴν* κατὰ συμπλήρωσιν ὑποδειχθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κουμανούδη.

Στίχ. 24. *Ἔνπροσθε*, κατωτέρω δὲ (στίχ. 25) *τῶμ μεγάλων*.

Στίχ. 25. *Τῶν Ἐλευσινίων τῶμ μεγάλων*· δηλοῦται, νομίζω, ἡ κατὰ *πενταετίαν* τελουμένη μεγάλη ἑορτή. (Παράβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883, σελ. 123, στίχ. 46 καὶ σελ. 258. Bull d. Cor. Hell. 1884, σελ. 200).

[1] Κατὰ ταῦτα πρέπει νὰ διορθωθῇ καὶ τὸ ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1884, σελ. 138, Β. στίχ. 4 *πάντα πράττων, πειθόμενος* εἰς *πάντα πράττων ἀκολούθως* κτλ.

Στίχ. 31. *Ἐν πα . . . . . . ι*· πιθανὴ συμπλήρωσις εἶναι *ἐν πᾶσιν*· ἂν δὲ ὄντως ταῦτα ὑπῆρχον ἐν τῷ λίθῳ κεχαραγμένα, τότε πιθανὴ εἶναι καὶ ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ χαράκτης ἀβλεψίᾳ χρησάμενος ἔγραψε δὶς τὸν σύνδεσμον *καὶ* καὶ τοῦ ἑτέρου τούτων εἶναι λείψανον τὸ Ι.

Στίχ. 32. *Ὀ[ψωνίων]*· ἐπίσης κατὰ συμπλήρωσιν τοῦ κ. Σ. Κουμανούδη.

Στίχ. 33. *Ἐξ ἑτοίμου* Ο . . . . . *ωσιν*· βεβαιῶ τὴν ἀνάγνωσιν· ἂν ἔλειπεν ἐκεῖνο τὸ Ο πιθανὴ καὶ ὄχι ἀνάρμοστος θὰ ἦτο ἴσως ἡ συμπλήρωσις *καὶ βρῶσιν ὡς λυσιτελεστάτην*.

Στίχ. 37. *Εὐχρηστῶν*· = εὔχρηστον αὐτὸν παρασκευάζων. (Παράβ. C. I. A. II, τίτλ. 621).

Στίχ. 46. *Ἀλώιων τῶι πατρίωι ἀγῶνι*. Παρβ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1883, σελ. 123, στίχ. 45-47, 1884, σελ. 136-137, στίχ. 29, Bull. d. Cor. Hellén. 1884, σελ. 201.

Διδακτικὸν εἶναι βέβαια καὶ τὸ ἀνωτέρω ψήφισμα, παραβαλλόμενον μάλιστα πρὸς τὸ κατὰ 60-80 ἔτη ἀρχαιότερον αὐτοῦ τὸ εἰς τὸν στρατηγὸν Ἀριστοφάνην τὸν Λευκονοέα (Ἐφημ. Ἀρχ. 1884, σελ. 136), καὶ διὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν τριῶν ἐπωνύμων ἀρχόντων, ὧν μόνον ὁ Αἴσχρων φαίνεται ὢν καὶ ἀλλαχόθεν γνωστός, λίαν εὐπρόσδεκτον. Καὶ τῷ ὄντι γνωστὸν εἶναι δι᾽ ὁποίων καὶ ὁπόσων κόπων προσπαθοῦσιν οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀρχαιότητος νὰ συμπληρώσωσι τὰ κενὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἀρχόντων τῶν μετὰ τὴν 122^αν Ὀλυμπιάδα καὶ νὰ ὁρίσωσι κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, γνωστὸν δ᾽ ἐπίσης ὅτι ὁ Dumont μόλις 10-12[1] ὀνόματα ἀρχόντων ἀναγράφει κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, ἤτοι καθ᾽ οὓς χρόνους ἐβασίλευε τῆς Μακεδονίας Φίλιππος ὁ Ε′ (221-179 π. Χ.) καὶ ἴσχυεν ἔτι ἡ Αἰτωλικὴ Ὁμοσπονδία. Ἀλλ᾽ ἴσως δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν ἔτι μᾶλλον τὸ χρονικὸν διάστημα καθ᾽ ὃ συμπίπτει ἡ ἀρχὴ τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ ψηφίσματι ἀναγραφομένων ἀρχόντων. Ἐξετάσας δηλ. κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους γεγονότα νομίζω πιθανὸν ὅτι τὸ ἡμέτερον ψήφισμα ἐρρήθη καὶ ἐχαράχθη ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τοῦ 201^ου ἔτους π. Χ., ὁπότε οἱ Ἀθηναῖοι περιῆλθον εἰς δεινὸν πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμον γενόμενοι αὐτοὶ ἀφορμὴ τοῦ μεταξὺ τούτου

[1] Fast. Eponym. σελ. 56. Παράβ. καὶ τὴν αὐτόθι σημείωσιν 4.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:04:41 EEST - 167.114.118.212

καὶ τῶν Ῥωμαίων πολέμου τοῦ καταλήξαντος εἰς τὴν Φλαμινίνειον εἰρήνην καὶ τὴν διαβόητον ἐκείνην ἐν τοῖς *Ἰσθμίοις* περὶ τῆς ἐλευθερίας ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων προκήρυξιν (176 π. Χ.)[1]. Ἔκτοτε οἱ Ῥωμαῖοι διῴκουν αὐτοὶ κυρίως, εἰ καὶ ὄχι ἀμέσως ἀκόμη, τὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εἰς ἀγαθὰς πρὸς αὐτοὺς σχέσεις εὑρισκόμενοι ἀπὸ τοῦ 228ου ἔτους π. Χ. καὶ σύμμαχοι αὐτῶν φανεροὶ ἀπὸ τοῦ 209ου π. Χ. ἔτους[2] διετέλουν ἤδη ὄντες ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ δὲν εἶχον λόγους νὰ φοβῶνται καὶ νὰ κολακεύωσι τοὺς κατὰ πάντα πλέον ἐξουθενωμένους Αἰτωλοὺς καὶ Μακεδόνας. Μᾶλλον λοιπὸν κατὰ τὰ πρῶτα τῆς Βασιλείας τοῦ Φιλίππου ἔτη, ὡς νομίζω, κατὰ τὸν συμμαχικὸν μάλιστα λεγόμενον πόλεμον (220-217)[3] οἱ Ἀθηναῖοι ὄχι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπαλλαγέντες τῆς Μακεδονικῆς φρουρᾶς (230 π. Χ.)[4] καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ διάγωσιν ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐδετερότητι[5] ἔλαβον ἀνάγκην τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἡμετέρου *Δημαινέτου* καὶ οὐδόλως ἀπίθανον καὶ διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς αὐτοῦ *διπλωματικὰς* ἀποστολὰς καὶ τὸ θάρρος, μεθ' οὗ ταύτας ἐξετέλεσε, *οὔτε κακοπαθίαν οὐδεμίαν, οὔτε κίνδυνον ὑποστελλόμενος*, ὡς λέγει τὸ ἡμέτερον ψήφισμα (στίχ. 8-9), τρὶς ἐξελέξαντο αὐτὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν χώραν τὴν ἐπ' Ἐλευσῖνος, ἥτις διὰ τὴν γειτνίασιν πρὸς τὴν Μεγαρίδα καὶ τὴν Βοιωτίαν καὶ τὰ τρία ἀξιόλογα αὐτῆς φρούρια (Πάνακτον, Φυλὴν καὶ Ἐλευσῖνα) πάντοτε μέν, μάλιστα δὲ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦτο διὰ τὴν Ἀττικὴν θέσις στρατηγικὴ σπουδαιοτάτη. Κατὰ τούτους λοιπὸν ὑποθέτω τοὺς χρόνους ἐγένοντο ἄρχοντες καὶ οἱ ἐνταῦθα μνημονευόμενοι καὶ ἐπειδὴ καθ' ἑκάστην τὴν στρατηγίαν τοῦ τιμωμένου ἀνδρὸς συνέπιπτε καὶ ἡ πανήγυρις τῶν *μεγάλων Ἐλευσινίων* (στίχ. 25-28) ἤτοι τῶν ἀνὰ πᾶν πέμπτον ἔτος τελουμένων, ἂν τὰ ἐν τοῖς στίχοις ἐκείνοις ἀνωτέρω σημειωθέντα ἔχωσιν ὀρθῶς, οἱ τρεῖς τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος ἄρχοντες ἦρξαν τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἐντὸς ἐννέα ἐτῶν, ἤτοι ἀπέχοντες ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τέσσαρα ἔτη, ὥστε ἂν ἐγνωρίζετο τοῦ ἑνὸς μόνου ἐξ αὐτῶν τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς, θὰ ἐγένετο ἐπίσης γνωστὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων δύο. Ὁ Dumont τάσσει τὸν *Αἴσχρωνα* κατὰ τὸ 216ον ἔτος π. Χ.· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερὸν ὅτι ἡ χρονολογία αὕτη δὲν δύναται νὰ ἦναι ὀρθή· ἀπίθανος δὲ ἐπίσης φαίνεταί μοι καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Köhler κατάταξις τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 2ου π. Χ. αἰῶνος, ἄν, ἐννοεῖται, ὑποτεθῇ ὡς ὀρθὸν ὅτι ὁ ἡμέτερος Αἴσχρων εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἀναγραφομένῳ ἐν τῷ εἰς τὴν ἱέρειαν Κράτειαν ψηφίσματι (C. I. A. II, Τίτλ. 622). Δῆλον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ὁ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος Διοκλῆς δὲν δύναται νὰ συνταυτισθῇ πρὸς οὐδένα τῶν ὁμωνύμων του ἀρχόντων (Dumont, Fast. Epon. σελ. 65)[1] οὐδὲ πρὸς τὸν *Διοκλῆ τὸν Κυδαθηναιέα*, τοῦ ὁποίου εἶναι μὲν ἡ χρονολογία ἐπίσης ἀκριβῶς ὄχι γνωστή, ἀλλὰ τὸ ὄνομα φέρεται ἀναγεγραμμένον ἕβδομον αὐτὸ ἐν σειρᾷ ἀρχόντων ἔνθα τὸ τοῦ Χαιρεφῶντος ὄνομα δὲν ὑπάρχει (Dumont, Arch. Athen. σελ. 46 καὶ ἐφεξῆς).

Ἐν Ἐλευσῖνι τῇ 20 Μαρτίου 1887.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Ἡ ἐκ στίχων ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἀποτελουμένη ἐπιγραφὴ αὕτη (ὕψ. 1.50, πλάτ. 0.72) εἶνε ἐπὶ λευκοῦ μαρμάρου κεχαραγμένη, στοιχηδόν, καὶ ἐν καλῇ εἰσέτι καταστάσει, ὡς βλέπει τις ἐκ τῶν ὀλίγων συμπληρώσεων ἃς ἐπὶ τοῦ κειμένου ἐπηνέγκαμεν. Ἀνευρέθη κατὰ τὸν μῆνα Αὔγουστον τοῦ 1886 ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας δι' ἐμοῦ ἐνεργηθείσαις ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφαῖς.

[1] Παράβ. Hertzberg, Geschichte Griechenlands unter der Herrschaft der Roemer, Einleitung σελ. 55 καὶ ἑξῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔστειλαν τότε πρεσβευτὴν εἰς Ῥώμην τὸν Κηφισόδωρον (Παυσ. 1, 36, 4).

[2] Hertzberg, ἔ. ἀ. σελ. 45.

[3] Hertzberg, ἔ. ἀ. σελ. 15-21.

[4] Droysen, Geschichte des Hellen. 3, II, σελ. 55-57.

[5] Ὁ Droysen ἐν τῷ μνημονευθέντι τόπῳ ἐξηγεῖ διατί ὁ Ἄρατος, καίπερ κυρίως κατορθώσας νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς Ἀθήνας τῆς Μακεδονικῆς φρουρᾶς, οὐδὲν ἧττον δὲν ἐβίασε τοὺς Ἀθηναίους νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Ἀχαϊκὴν Ὁμοσπονδίαν.

[1] Τὸ ἐκεῖ γεγραμμένον ὅτι ὁ Διοκλῆς Διοκλέους ἐγένετο ἄρχων περὶ τὴν 124ην Ὀλυμπιάδα ὑπολαμβάνω ὡς τυπογραφικὸν ἁμάρτημα, διότι καὶ ἂν ὁ Διοκλῆς Διοκλέους δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ Διοκλεῖ τοῦ 57ου π. Χ. ἔτους (C. I. A. II, Τίτλ. 630), ὅπως ὁ Köhler φρονεῖ, προγενέστερος ὅμως τοῦ 1ου π. Χ. αἰῶνος δὲν δύναται νὰ ἦναι (παρβ. προσέτι Dumont, Arch. Athen. σελ. 118).

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:04:41 EEST - 167.114.118.212